

ସ୍ମୃତି କଳୀ

ସବୁ ଲାଗେ ନୂଆ ନୂଆ

ଆଦ୍ୟାଶା ମହାପାତ୍ର

ମୁଁ ଆଶ୍ୱାଗତ ଅସିବେ ବୋଲି ତ ବାଜିଲାଣି ସାହାନାର ସଙ୍ଗେ ହେଲେଣି ଧରିଦ୍ରୁତ ଆକାଶ ପାହାତ ସମ୍ମାନ ନର, ମଜାଳ ପ୍ରଦାପ ଜାଲି ରଖିଲେଣି ନମ୍ବୁଳ ଫୁଲିଆ ତାରା ପାଷାଣେ ସୁରରେ ଆବାହନୀ ଗାତି ପୁଲିକିତ ସଥାଗରା

ନୂଆ ବାସ୍ତା ଧରି ପବନ ଉଚାଟ ଶୁଣିଲାଣି କହୁ କହୁ ଛିଟ ପ୍ରାପତ୍ତି ଉଚି ବୁଲିଲେଣି ପିଇବାର ନୂଆ ମହୁ, ପ୍ରାତି ବାଣୀକାନ୍ତ ଭୁମାଳ ସୁର ତାନେ ଗାତ ଗାର ପ୍ରବୃତ୍ତି ସଜିତ ନୂଆ ଅତିଥିକ ଶୁର ଆଗମନ ପାଇଁ

ପଦାରଣେ ତାଙ୍କ ଏ ବିଶ୍ଵ ଭୁବନ ହତିଯିବ ଦୁଃଖ ରାତି ଅତର ପ୍ରଦେଶୁ ଅଭିରାଷ ଯାଏଁ ଶୁରାତ ସାରା ଗାତ, ଭାର ସାର ଆସି କୁଥା କୁମୁଦୀରେ ଯାଅଥି ବାରା ଦେଇ ଗରାନ୍ତୁ ସକାର ପ୍ରତ୍ୟାରେ ତରା ଗେଣ୍ହୁ ମନ୍ଦୁ ପୁର ଜାର

ନୂଆ ବରଷରେ ଅତିଥି ରୂପରେ ଆସେ ଯେଣୁ ଧାର ଝଳେ ନୂଆ ଆଶାକରେ ନବାନ ସନନ ପ୍ରତିତି ମନରେ ଖେଳେ, ନୂତନ ଆସ୍ବାବେ ରେ ଅତିଥି ଆସେ ଲାଗାର ସତେଜି ମାନ୍ଦା ଭୂମି ଠାର ଭୂମା ଦୃଷ୍ଟି ପରିବାମା ସବୁ ଲାଗେ ନୂଆ ନୂଆ ।

ନୂଆପଢା, ଲଜକ

ଛକ ...

୩୦ ବିଜୟ କୁମାର ସେନାପତି

ଛକ ଛକ, ଏ ଛକରୁ ସେ ଛକ ସବୁଥର ଛକ ପାଶେ ଗୋକିଥାଏ ଆଖୁ କାଳେ କିମ ଦେଖାଇବେ ବିଦ୍ୟାଲୋକ ପାଇଁ କି ଦେବେ କିମ ତାଙ୍କ ?

ବାପ୍ତା ସାରା କେତେ କେତେ ଛକ ସେ ଛକ ସବୁରେ ଥାଏ ଭିନ୍ନଭିନ୍ନ ଜାତିରେ ଭିତିରେ ଭିତିରେ ଭିତିରେ

ସମାଜରେ ଆପାଯିତ କରେ ସିଏ ମଣିଥାଏ ସିକ୍ଷି ଆପଣା

ଖେଳୁଥାଏ କିମ ଯେତି ହଜିଥିଲା କାନ୍ଦପୁର ପାଦର ଧୂମକା

ପାଇଥାଏ ଖେଳୁଥାଏ ହଜିଥିଲା ସର୍ପକର ଖୁଅଟି ଯା ଏକା

ଦିଲ୍ଲୀର ପ୍ଲାଟର କଥା ହୁଏ ଫେରାପେଣ୍ଟ, ଗାନ୍ଧିଜି ପିନେକିନ୍ତି କୁଟକରେ ରଞ୍ଜ ସବୁ

ନିକମା ମଣିଷକର ଭଜାବାତ ସେବି କେବେ ଥାଏ ଭିତ ଓ ଗରିବ ସେବି

କେବେ ପ୍ରାତି ଭାବୁ ଭିତିରେ ପ୍ରାତି ଭାବୁ ଭିତିରେ ପ୍ରାତି ଭାବୁ

ଯେତେବେଳେ ଆପାଯିତ କେବେ ପ୍ରାତି ଭାବୁ ଭିତିରେ ପ୍ରାତି ଭାବୁ

ଯେତେ

